

comentaris literaris

per Josep Palomero i José Miguel Segura

TEORIA I HISTORIOGRAFIA DE L'ART A LA CATALUNYA DEL SEGLE XIX

de Guillem Tarragó Valverde

Editorial: Publicacions Abadia de Montserrat

Barcelona, 2018 | Pàgines 200

La historiografia és la disciplina acadèmica dedicada a l'estudi bibliogràfic i crític dels escrits sobre història, les seues fonts i els seus autors. En el cas que ens ocupa, s'estudia la his-

tòria de l'art que es va dur a terme a la Catalunya decimonònica. Es tracta d'una classe d'estudis bastant moderns perquè encara no són molt habituals, a pesar de l'interés que té la reconstrucció de la ideologia i del discurs valoratiu que va determinar la preponderància d'un corrent estètic determinat que s'ha projectat i ha impregnat el punt de vista de la posteritat que ha arribat fins a nosaltres.

L'autor, que ha fet sobre aquest tema la tesi doctoral —el llibre n'és un resum—, exposa els precedents teòrics del Neoclassicisme i el Romanticisme, que situa en la primera mitat del segle XIX. Dedicava el capítol següent a analitzar la historiografia idealista impregnada de puritanisme religiós, hereu del neoclassicisme de David. En l'últim, abans de les conclusions i de l'extensa bibliografia, explica l'evolució de la història de l'art en el període del segon positivisme, amb anàlisis particulars del llegat dels historiadors Màrtir, Manjarrés, Vinader, Miquel, Rogent, Fontanals i Domènech i Montaner. **JP**